

при участието на секретар-протоколиста Десислава Пенкова разгледа в закрито заседание на 11.12.2025 г. конституционно дело №5/2025 г., докладвано от съдия Орлин Колев.

Производството е по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията на Република България и е във фазата на разглеждане по същество по реда на чл. 19, ал. 2 от Закона за Конституционен съд (ЗКС).

Конституционно дело №5/2025 г. е образувано на 08.04.2025 г. по искане на тричленен състав на Върховния административен съд по административно дело №1077/2025 г. за установяване на противоконституционност на разпоредбите на §16 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт (обн. ДВ, бр. 6 от 21.01.2025 г.) и на чл. 33, ал. 4 от Закона за съдебната власт (обн. ДВ, бр. 64 от 2007 г., посл. доп. ДВ, бр. 87 от 2025 г.) поради противоречие с чл. 1, ал. 2, чл. 4, ал. 1, чл. 5, чл. 8, чл. 117, ал. 2, чл. 129, ал. 2, чл. 130, ал. 1, чл. 130а, чл. 130б от Конституцията.

С определение на Конституционния съд от 10.06.2025 г. искането е допуснато за разглеждане по същество.

В хода на разглеждането на делото, преди произнасянето по същество, в Конституционния съд на 01.12.2025 г. постъпи Определение №12221 от 01.12.2025 г. на Върховния административен съд, шесто отделение, с което административно дело №1077/2025 г. е прекратено поради оттегляне на жалбата, въз основа на която е образувано.

Предвид този факт, Съдът съобрази следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 150, ал. 2 от Конституцията, Конституционният съд се произнася по искане от съд, когато оспореният закон е приложим по конкретно разглеждано от него дело.

В Определение №6/2024 г. по к.д. №19/2024 г. Съдът посочва, че „[п]роизнасянето на конституционната юрисдикция има смисъл само ако може да бъде взето предвид от сезиралата го юрисдикция и въпросът за конституционносъобразността на приложимия по висящото дело закон не би имало

мотив да се поставя и решава, ако отговорът на същия няма да има ефект за разрешаването на правния спор, по повод на който е сезиран конституционният съд“. В Определение №2/2024 г. по к.д. №8/2024 г. Съдът подчертава, че „[с]езирането на Конституционния съд трябва да е не само възможност, а необходимост, произтичаща от конкретното дело“.

С прекратяването на производството пред сезиращия съд престава да бъде изпълнено предвиденото в чл. 150, ал. 2 от Конституцията изискване за наличие на разглеждано от него конкретно дело, по което оспореният закон е приложим.

По изложените съображения и на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията и чл. 19, ал. 2 ЗКС, Конституционният съд

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕКРАТЯВА производството по конституционно дело №5/2025 г., образувано по искане на състав на Върховния административен съд по административно дело №1077/2025 г. за установяване на противоконституционност на разпоредбите на §16 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт (обн. ДВ, бр. 6 от 2025 г.) и на чл. 33, ал. 4 от Закона за съдебната власт (обн. ДВ, бр. 64 от 2007 г., посл. доп. ДВ, бр. 87 от 2025 г.).